حسرت روحی، لازمۀ معنای خستگی و واماندگی

«حسرت» هم همینطور است؛ «وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡحَسۡرَةِ إِذۡ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ[1]» حسرت روحی را که همه میدانیم چیست، اما چرا به حسرت روحی «حسرت» گفته میشود؟؛ شاید از همین باب است. یعنی تا وقتی دارد میتازد، میتازد. روزی که واماندە شد، آن وقت، یوم الحسرة است. یعنی کلال و واماندگی و خستگی آمده است، همراه آن هم پشیمانی و ندامت و حسرت است. حسرت، یعنی دیگر توان و قوا رفت؛ «انحسر»، «کلّ». واماندە شدە است و خب، همراه واماندگی همین حالت روحی میآید.

شاگرد: یعنی پشیمانی از لوازم معنایش است.

استاد: بله.

---

[1]. مریم، آیۀ ۳۹.

بازبینی #1
ایجاد شده 25 ژانویه 2025 16:15:52 توسط ... .
به روزرسانی شده 25 ژانویه 2025 16:16:27 توسط ... .